

ningsfulde Spørgsmaal, som man her ikke kommer udenom, og jeg mener, at det navnlig havde været naturligt, at man havde givet Rigsdagen Tid og Lejlighed til at overveje de Spørgsmaal vedrørende selve Lovforslagets Indhold, som jeg her har skitseret, altsaa foruden de sproglige Ændringer i § 3: Spørgsmaalet om en yderligere Udvidelse af Adgangen til at offentliggøre Mæglingsforslag for at give den offentlige Mening Tid og Adgang til at dømme paa et paalideligt Grundlag i disse Sager, og yderligere om Adgang for Forligsmanden til at foretage saadanne Undersøgelser, som kan være af Betydning for at sikre den offentlige Mening et Grundlag for Bedømmelsen.

Jeg vil derfor henstille, at man lader denne Sag komme under Udvalgsbehandling; selv om man ikke kan komme ind paa de store Spørgsmaal om en Udvidelse af den tvungne Mægling, eventuelt i visse Tilfælde tvungen Voldgift, i de Virksomheder, som er nødvendige for Samfundslivet — det store Spørgsmaal, som vil rejse sig Gang paa Gang, indtil det endelig finder sin Løsning —, mener jeg i hvert Fald, det vilde være naturligt, at man gav os Adgang til at undersøge i Udvalg en Forbedring af Lovforslaget paa de enkelte Punkter, jeg her har fremhævet, altsaa de Punkter, der knytter sig til Lovforslagets § 4, § 6 og § 3 foruden nærmere Regler om hele Forligsinstitutionens Virksomhed, hvornaar den enkelte Forligsmand skal optræde alene, og hvornaar Forligsmændene skal optræde som et Kollegium. Jeg vil ud fra disse Betragtninger henstille, at man gaar med til at lade dette Forslag underkaste en nærmere Overvejelse i et Udvalg. Jeg vil ikke stille noget Krav herom, hvis man bestemt modsætter sig det fra anden Side, men jeg vil henstille, at man lader Lovforslaget underkaste Udvalgsbehandling.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Reedtz-Thott har Ordet for en kort Bemærkning.

Reedtz-Thott: I Anledning af Udtalelser fra den ærede Ordfører for det radikale Parti (Heilesen) vil jeg gerne gøre et Par Bemærkninger. Jeg tror i al Almindelighed, man skal være overordentlig varsom med lovgivningsmæssigt at gribe for stærkt ind i disse Forhold. Jeg tror, det vil være det heldigste, at de ordner sig, om jeg saa maa sige, lidt efter lidt ved gensidig Forstaaelse mellem de to Hovedorganisationer, som ganske sikkert ogsaa vil være i Stand til at varetage Interesser,

der ikke absolut er repræsenteret indenfor deres Rækker. R. Eks. tror jeg ogsaa, at Spørgsmaalet om tvungen Voldgift skal man absolut lade ligge i dette Tilfælde, og jeg tror, jeg for en Gangs Skyld vil finde Tilslutning hos den ærede Ordfører for Socialdemokraterne (Stauning), og at man heller ikke fra den Side finder Øjeblikket modent til at drøfte Planerne om en tvungen Voldgift.

Det samme gælder i og for sig det ærede Medlem Hr. Heilesens Udtalelser om en udførligere Instruks for Forligsmændene eller Forligsraadet. Der har dannet sig en Praksis i den Henseende, som jeg ikke tror, man er tjent med, at Lovgivningsmagten griber ind i. Det er ret følsomme Omraader, som man absolut skal overlade til de tre Mænds Erfaring ligesom i tidligere Tid til den ene Mands, en Erfaring, som ingen Lovgivningsmagt paa nogen Led kan erstatte. Man skal overlade det til disse tre Mænds Erfaring at lægge Arbejdet til Rette, saaledes at det forløber bedst og tjenligst for Samfundet. Jeg gaar ud fra, at den redaktionelle Ændring i § 3 ikke alene kan være Motivet for at forlange Udvalgsbehandling — det er jo i øvrigt ikke et Forlangende, det er kun en Henstilling —, denne Ændring er dog af meget uvæsentlig Karakter. Naar der tales om, at Forligsmændene skulde kunne udskyde Konfliktens Udbrud, maa jeg sige, at det sker allerede nu i Praksis, at Forligsmanden henstiller dette, og jeg har endnu ikke oplevet, at nogen af Parterne har siddet en saadan Henstilling overhørig. Paa dette Punkt har man hele den offentlige Menings Pres paa sig, saa naar Forligsmanden henstiller at udsætte en Konflikt, saa sker det. Og at udnævne Forligsvirksomheden til en Undersøgellesdomstol med Hensyn til Priser og Arbejdsmetoder og give den Indflydelse paa den Slags Ting tror jeg dog ikke, nogen agter at gøre. Jeg henstiller derfor til den ærede Ordfører for det radikale Parti ikke at fastholde sit Ønske, jeg tror, det vilde være bedst, om man gik ud fra det foreliggende Grundlag og hurtigt fik Loven vedtaget.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Heilesen har Ordet for en kort Bemærkning.

Heilesen: Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem Hr. Reedtz-Thott, at jeg ikke i Dag har taget til Orde for tvungen Voldgift i al Almindelighed. Jeg henviste til, at de Erfaringer, man gjorde under Verdenskrigen, og som man allerede var inde paa